

i Efteraaret, var den første Taler, som havde Ordet, det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen), og dette ærede Medlem kom i sin Indledningstale om Finanslovsforslaget paa Spalte 95 i Folketings-tidenden for denne Samling til at omtale denne Sag. Det ærede Medlem fremhævede da for Tinget, hvorledes Lønningsforholdene vare. Han siger bl. a., at de have fra 1 Kr. 70 Ore til 1 Kr. 90 Ore om Dagen, og derfor ere de pligtige at gøre 12 Timers Arbejde om Dagen. Det ærede Medlems Omtale af denne Sag strækker sig over hele Spalte 95 i Rigsdagstidenden, og han ender sin Tale med at henstille Sagen til den ærede Trafikminister og haaber, han vil tage den under velvillig Overvejelse, saa at der, inden vi kom til Ende med Forhandlingen om Finansloven, maatte resultere noget deraf til Gavn for disse Folk. Næst efter ham traadte det ærede Medlem for Stern (Ovesen) op og meddelte, at Forholdet var det, at vi inde i Finansudvalget havde modtaget et Andragende angaaende disse samme Banearbejdere, hvilket ogsaa var Tilfældet. Vi fik et Andragende, som findes i Betænkningen over Andragender som Nr. 6 i første Afdeling af Andragenderne. Vi have i Finansudvalget behandlet dette Andragende, og i Begyndelsen af December Maa-ned endte Behandlingen deraf med, at vi skrev i Betænkningen — den foreligger og har allerede foreligget længe, saa ærede Medlemmer ville selv kunne se det efter —, at da Sagen vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovsforslaget, gør Udvalget ingen Indstilling. Vi vare altsaa allerede den Gang i Finansudvalget klare over, at Sagen vilde finde sin Afgørelse ved Finansloven, men jeg skal dog nævne til Støtte for det Forslag og til Forklaring af, hvorfor det er saa naturligt, at det har vakt en Del Opmærksomhed, at det ærede Medlem for Stern anførte, den Gang han anbefalede Sagen under Finanslovens 1ste Behandling, at det stod saa smaat til med disse Arbejdere, at flere af dem fik Hjælp af den fri Fattigtasse ude omkring i Kommunerne, og det er jo et ganske godt Bevis for, at der er Trang til Stede, naar Folk, som ere i stadigt Arbejde under Statsbanerne, ere i en saa daarlig økonomisk Forfatning, at de fri Fattigtasser i Landets Kommuner yde Bidrag til dem, fordi de ellers ikke kunne ernære deres Familie. Efter disse to ærede Medlemmer havde det ærede Medlem for Sorø (B. Christensen) Ordet. Han anbefalede ogsaa disse samme Banearbejdere. Jeg nævner dette, som alt sammen kan dokumenteres ud af Rigsdagstidende, for at der

ikke skal være Strid om, hvilke ærede Medlemmer der have været Fædre til dette Forslag, thi vi andre Medlemmer have Ret til at kalde disse Medlemmer for Fædre, fordi de have rejst denne Sag saa tidlig, som den kunde rejses. Jeg vil anbefale denne Sag paa det bedste, thi naar det er saadan, som det ærede Medlem for Stern udtalte, at de maatte søge Støtte endog hos den fri Fattigtasse, er der virkelig stor Grund til at hjælpe dem. — Men, som sagt, naar jeg har bedt om Ordet og har villet tale om dette Undringsforslag, er det egentlig for at nævne en anden Sag, der er beslægtet med denne, et Spørgsmaal, vi have haft oppe flere Gange i Finansudvalget. Uagtet vi havde Spørgsmaalet oppe mellem 1ste og 2den Behandling, lykkedes det os ikke at faa noget Svar fra den højtærede Minister, og det stont Ministeren udtalte sig saaledes, at vi maatte antage, at vi mellem 2den og 3dje Behandling vilde faa Svar paa Spørgsmaalet. . . . Ja, jeg vil nødig forstyrre det ærede Medlem for Berninge (H. Holm) og den højtærede Minister i deres Samtale, men da jeg retter et bestemt Spørgsmaal til Ministeren, maa jeg gøre denne Bemærkning. . . . Vi have jo ofte talt med den højtærede Minister om denne Sag; men han har ikke haft lyst til at komme ind derpaa. Derfor ville vi nu have den frem her i Salen for at se, om vi ikke kunne faa Svar her. Spørgsmaalet angaar nogle Bestillingsmænd ved Sørbanen, nemlig Togførerne. Vi ere meget glade ved de Togførere, vi haveovre i Jylland. Det er for en væsentlig Del Bønderkarle, som have tjent sig op til den meget ansvarssfulde Stilling at være Togfører. Uden at jeg vil sige noget til Forklejnelse for de sjællandske Togførere — jeg har slet intet at udsætte paa dem — skal jeg dog sige, at det her for mig gælder at fremhæve de jydskke Togførere — de fynske for Resten med, thi de ere jo en Afdeling for sig selv over for de sjællandske. Der er nemlig slet noget, hvorom vi gerne ville æske den højtærede Ministers Mening; efter de Oplysninger, som foreligger for mig, og som jeg i Finansudvalget har fremdraget for den højtærede Minister, lader det til, at der virkelig har fundet noget saadant Sted. Den højtærede Minister har dog til Dato ikke givet noget Svar derpaa. Først slog Ministeren det hen og sagde, at det var ikke sandt, og da vi kom til Forhandling derom mellem 2den og 3dje Behandling, fik vi heller ikke Rede paa det Spørgsmaal. Det er efter min Mening ikke i Baneadministrationens Interesse, at der gøres Uret mod saadanne hæderlige og velfortjente Mænd,